

МЯСЦЕН ВЪ БОТОМ
И НА ГЛАВ

На ПУТЪ (1911) и АБЪТЪ
УГЛАВЪ на глупостъ 10 и
на глупостъ 10, на четвърт глупостъ
10 и 10 глупостъ.

На БИЖУ и АБЪТЪ (1911) и
на четвърт глупостъ 10 и 10 глупостъ
и АБЪТЪ (1911) на четвърт глупостъ
10 и 10 глупостъ.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Л И С Т З А П О Л И Т И К У И Б Ы Л Ж Е В Н О С Т .

Противата маало се у мада, нима
ма: нима немојте до администра-
ција „Глас Црногора“ на По-
стојана, а нима се и партизи упу-
тили на немоју у Митро. До-
шави маја: отвореномачују Лу-
мине се не махали.

Ја одесе маја се, не престоје
маја лагуну и не мошта. У нечака
ма још на врон пут, а се нима
маја пут се и нечака. Ја одесе
маја и на Луње: маја: маја
маја се

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

ЦЕТНЬЕ. 18 январа.

У Италији као да је положио унутрашњи обрико ил боде. Главном да не се успија обуздувати, нијеу се се обистинили. Парламент се омет отворио, таи је уведени мир у побуна-
ништартоттаради, а нисеи план, којим мисли да оливи финансијски положај државе. Тај план, поднеси је парламенту, и на него се види, да државни дефицит ад административну годину 1894 и 95 износи 177 милиона франка, а исходи дуг прелази по милијарде франка. Тодиком дефициту министар финан- Сонино мисли докочити уштедама и повише порезима. Уштеде у државној администрацији би изнисуле 45 мили- она, а нови порези 100 милиона. За уштеду реформом државне управ- не, Сонино је изгласио, да ће видети тржишти б. узелати нуномоћне од па- рламента, пошто се та реформа не би могла ширети парламентарним путем, јер иде на штету многијех локалних и личних интереса. Влада је уверена, да такву мржњу не би хтио на себе направити ниједан парламент, и на то тражи у томе питању диктатуру. Ти- јем се објасњавају сви главни о ди- ктатури Криспијеве). Нови порези су велики, ту додаци повишење царице на пензиу, повишење царице еоди и пови- шене порозе на миниг. Извјештај Сонина тако је поразио царя, да је Криспијево задржавање диктатуре у ресорси администрације државне одми бел јавине скоро једногласно од- брица.

No, teško da će tako lako prihvatiti javne monije žrtava od naroda, koji neću ni moći da ošine postojeće terore. A da Krispijefo ministarstvo ne može računati na pouzdanu pomoć u kamari, već je imalo prilike da pogledaju pri stvaranju kamara. Dosadanih pet presjednika Žandaradi dade ostavku, i na njegovo mjesto kamara je birala drugoga. Pri tome izboru, Bjankeri je dobio 191 glas, Žandaradi 187 glasova, a 23 astupinika dali su čiste pedule bez ikakvih imena. To je vrlo rđav simptom za Krispijefo ministarstvo.

Još se ima da završi prihvatanje materijalizacija zbog pobune i općadnog stana u pobunjenim pokrija-
pama, ali, nema sumnje, tu ministar-
stvo ne može nego priznati očekiva-
ti od parlamenta zbog uspjeha koji je
krunisao njegovu odlučnu zaudužnost.

У последњем броју доносили смо телеграм из Париза, да је влада побједна у парламентарном огорном већном предлог царинског одбора, који је подигао царичу на усвоју мењачу. Пошто је у француском парламентарном већном протекционистичка према свакој усвојеној трговини, ова побједа владиног мора се сматрати побједом француског руског пријатељства, јер највише руски мењачи питање одјекати поклапа се царине, што је моћ протекциониста, г. Мелан, захвалио. Но и без одбора из Русије, у француском парламенту има јака странка, која одбаци протекционистичку систему г. Мелана, која у свјетској трговини све више пољуби Француску; и могло би бити да је овај пораз протекциониста почетак новега изабрања.

Докже тако видимо да Французи и на економном плану приноси жртве француско-руском пријатељству, што у

мето добри и Немачки чини; у Јевро-
пи се другачије почело мислити о трој-
ном савезу. У Италији се сматра, да
је руско-немачкијем трогодишњијем уго-
вором тројни савез изгубио сваки смис-
ла и већ почињу и неки најватре-
нији приврженици идејати о обнове-
њу са Француском.

Петроградско „Н. Времја“ нише:

губио свој првобитни карактер пријатељи миру јевропском. Данас, особито после измирења Цара Вилхелма са Нисом, који је, пошто се није могло постићи ништа, изјавио политичкијем војеманцијом, и којим прво изјавио да јесте и да је могуће да се неће ништа доћи до тога. Сви гласају да ће немачки сабор одобрити немачко-руски трговински уговор, обећају обилно побољшање узајамних односа руско-немачких. Чује се, да ће Франц Јосиф брзо поједити јужну Француску, који није од 1864 године ниједном ступио на француску земљиште. У изградњи штампаријају се гласи, да Крисијем министарство тежи, да се приближи Француској ради финансијске помоћи француских капиталиста. Све ово далеко нас одводи од скоријег времена, када су тријна сјајна и руско-француско пријатељство била догађаја светске важности. Јевропска публика се почиње уверавати, да први смисао француских свечаности није руског бродовла састоја се у томе, да она велико широдубина толико очигледних демонстрација отвори на Француску, да је у тријна сјајна и Француску не заузму у јевропском концерту мјесто, каје их иде. Изначно обебљење јевропског мира, што оту- да долази, допушта јевропској публици, да се запита унутрашњијем стварања Немачке, Аустро-Угарске, Француске, Италије и Ниса, која се ни мало не умирује ниједним из минихјех средина, као што су Виоград, Со- нија, Атина, Мадрид, Лисабон и т. д.

Нова државна домијази су били савре-
мени на Ђинограда и са Цоташа брањави
вијест, да „Глас Црногора“ широм попује
данањаше стање у Србији, и да попише
Ругају, да учини крај томе стању. Кад
оно то читаш, ми смо се смјели да више
просто немој магистонијацији, и ништа
више. Аз' сви нис дође Ђиноградског
„Ред“, који постој прилици не стоји дилеми
од данашње владе Ђиноградске, и ту се, ми
основу то магистонијације, раздуже на друго,
и нама објавио приговоре. „Ред“ веда да
наш лист „У главноме, нама је много
што шта да заједници Краљу Александру
и Краљу Милану; тврди је постоје, да
чињоме држави у последњем догађајима
није било ни уставу, и најзад, закључно ли
је Србија сај у таквој постоји, да је ми
је само меко са стране може изнети.“
Кад смо нис прочитали, ми смо се чудом
чудили, како је то нама један објавио
лист тврдити, када нис лист доири и да
Ђиноград, и у прилици се броју чети и
ни отази Србији!

[illegible]

М. И. МАМОНОВ, С. А. МАМОНОВ, И. А. МАМОНОВ

догађања, што се у немоћном политичком
свијету обављају. У тиме прегледу ми смо
дабавили слику и мајинарски догађај у Београду,
у којем се смо конституирали, да онај је
напомена догађај морало уопштити у
овој тако пријатељско-консултирању уну-
тринског подјаву у Србији али дуд,
што представља великом мањином Савјато-
во конституирају, стиче мањин савјата,
у којој се смо конституирају.

у Срба! и сви би znali da da odgo-
vorne tetarom nadostaju, da tu nije ustao,
ni komo nado. Mora biti gajavdica na
kome su ovu knjigu, No tome se nije
nada smatra predano. To smo rekli u
4 broju našeg lista, a u 5 broju dopi-
sali smo najavu „Жур. С. Петербурга“, и
„одна боча „Преса“ на ту нарав, а од
наше стране rekli smo: „Ми се надамо,
da боча „Преса“ може доживети, da li
se неким нид, или на неких њихових
уделих пронајде.“

Tu je gao, što smo mi o poslednjem događaju u Srbiji rekli, na nama je tu i sveske onoga što „Rod“ tardu

Далеко постоји „Ред“: „На жалост ми смо често имали прилику уверити се о симпатичном односу према славни [ослободилачки] струји у нас.“

Poslednje promjene 11. avgusta 1962, kod
je liberalnim strijama donela na paladu u
Srbiji, u 33 bratu nameta, gdje su
ta) dogodi u politickom pregledu bidoz
otofa. Liberalni su poznati dobri patrio-
ti, kao i radnici, ali su veš podla-
uodito ucinili svojij dimozioni da vratiti
samozbitno, da postuho svetij domovini,
sami nas u bratu baci na okolnost navi-
da se glavini čisti liberalni ministar-
stvo sa ogruzioj radikalnom počinom saup-
itativnom? Vrlo bi nam žao bilo, kad bi
stud istetali kosego troveja u protivu-
ne smetu jednijeh i drugijeh, a mi istetu
onite otari. Ali veliki patriotizam i
osvjedočeni moštosti dovode nam jake,
da ho, kao Bog da, sve dobro poči, a od
nashe strije u svaki slučaj, mi želimo
najboljeg uspeha namoj brati u najvažnijem
pravdnijem podizanju."

О догађају од 1. ширила протисак под-
ми ево у јасном чланку говорећи у 18
броју новог листа, да је био изазвао наста-
нога речима „Према страници“ борба у
милу! пражданни српској ми смо ваља
заузимамо испутило догађање, и ваља
смо младица, и да га борба прелазе у
напоменама и стварица испутило
нашој р-ћеми борбе, и да то смо над и
над нашу борбу у Пудуваљу напомена
из јуриности у име наше јединице
ствари у овој биланси! младица! На-
даће „Доллава ми престо младица Краља
Александра, и сиромашу р-ћеми и на-
предна, објекта Србија нашу ору уму
тражило мира и напомена р-ћеми
толикој потреби „Либералној страни-
ци, која је напомена остаје чистица улич-
ницама, која се ми напомену ново млади-
ца билега напомена уличницама
страницама остаје, и ми се напомену да-
ће ми саопштити напомену интересе млади-
ца и напомена, која је напомену да се напомену
са напомена чистица.”

Pa gdje je tu naša gimnazijalac pro-
ma „svakoj civilizacijarskoj“ struji“ u Cr-
biji? Gdje je tu naša „mješovita“ ustraj-
jedno mješovite porijeklo? U prirodi, u
ima li mjesta našoj prirodi? „Red“ i „A-
im (t. j. nama) leži na mliči brijun u Cr-
biji, odavde teško pada, što je, pristaj-
jašom u jednu završnu porijeklo, svako-
prirodi? U je li naša prirodi, da
nam „Red“ poručuje: „Ako prirodi
da da buduću dobri prijatelje s nama,
nisi je volio i mliči da ne obdaju

нашу владу, ви/а једина представља цијелу
владу?"

Oni se done, najbliže da se izri-
mo, zadržati tri u istom paru, u čemu ne
možemo svestati „Red“ koji sam napis-
...Zavada je svaka misleću kao i ovaj st. (i
prinorodni) trijez nepostojani premo-
nost nebitnosti. nije kao u istoriji
poluje, u stvari u onoga, ne tu zavadu za

U članaku, što smo na "Braniku" donijeli pod naslovom "Kako nam naša braća padaju", na čitače: Ku je još, oja Maša Pribe, nezadovoljan u Cini? Gori, — odgovara se: "Može biti na voji gosno-dički, voja je svrhuu Biogradsu školu, na mu je činoširoso stiješio tarlo, te bi pomiku ustana ztio da sebi sagradi novu čitostu..." Kao je pomalo diravio naše čiao, što se u Biogradu uče, u "Braniku" su poslali protost preko jednoga svoga čitua.

„Браниш“ је ту најаву омијам рије-
чима прихватио:

Ми ову изјаву радо штићемо, и по
морали пријетети, да с. насам није по
тражи Јевну јавног члана. Ми најбоље
можемо да кажемо, а најбоље рећи, да
сва црногорска омладина у Београду ради
против данашњег стања у Црној Гори. То
би било још и мање, јер би то значило,
да је будућа имиграција црногорске исто
дације странака. У нашим члану сто
ји: „Може бити и који господичи
који је свршио Београдску школу“ и т. д.
Далеко ту стоји: „Може бити,“ да
стоји: „и који“ и напосреду стоји:
„који је свршио Београдску
школу.“ Ради се даље да се каже и
како сваког учесника у овоме, а не
сви наводи на сву нашу црногорску
телогенију. Ми смо у Београду још
да објединимо црногорске недовољ
носе.

Шта nam je dalo povoda, da ona
 članak napismemo? Nije skoro danje godine
 bilo se Crna Gora sistematično
 omlađivana u strani, duralističke, Sava-
 čas ispoči po voji članak. Nije tako
 ničuditi, dajto se tako radi. Ugled Crne
 Gore je ostajinu u stranini samjeto.
 Treba tu, ugled obriti, na po volu
 cijenu. Ti napadači dolaze od konjate
 erocija, koji tako tame da ponažu, navi-
 je Cristvo ispočebno da samostalan dr-
 žavini dajto.

Иа има јам једна врста мањала). Та
дизале од неких криггорских мањалица
ниш, а јављају се и по српским листови
мањ. Иама суише, да неш од неш
недатице тјерару воду на воденику
ниш прш. Иа и тих криггорских
мањалица има од деије врсте. Једна
су се обривали у Црној Гори, одише су
отишан, по сад јавише попријатељни срп
еиш, и друга иа еише најјачиш, а у
поштерш најјачиш својим нешришанш
риш ииш:се мањра својој отишани. Та
биш је и таиш, који су отворено у пош
ниш тражиш ушан на Црној Гори...

Против тих смо ми устали, [ор-мано
ни држање мисли]ерно, икоди Српства и
Црној Гори. Хтјели смо да подеремо ону
мрежу интрига, која се плете против Црне
Горе.

Знајући сви ми, да ту нијесу издети
црногорски ђаци, који се сад уче у Београду,
јер су нам та мистерија и у највишим
класама добро познате.

Iskustvin na ovoj mjesti je namno. Doprinosna osamdan. Pismo uvažava svoj
viteškog gospodara i da ne misli da mi-
jeva sadnja država uvažava Cijne Gove
Taj se miran prilikom radu, kao mi-
sno uvažava, da bi i na Cijnu, biva
dobri primljeni. To je dika, da se mi-
ljenja može dijeno složiti sa —
primjenom,“ koje je Cijnu, i on ja-
vno potpisao, i to je dika, da se mi-
ljenja može dijeno složiti sa —

реча изасланика у Двору. При уласку у дворску салу доčekала је почасна гварда г. Вурмовић, са војним музиком на челу, а промислени апан је савином присутни Србину играли орце у глумица, аид је чуо паролу пригосеу дини: „Убавицим Црнин Гора!“ — Ја, који име редове нисам и аид Црноторан, са шиком надишних Срба, били смо отовидиц ниса пригосеа. Г. Вурмовић, на пола кљача се је а дова а деси, а нисаин пригосеу дини додеа, аид и нисаин симпатична личност, очарала је дивадица Румуна, који су дини били да еиде тог уласеин пригосеа Румуније, који чин је парине Црне Горе долаан. У шару је било одушевљење постои!

20 јануара био је ручак у Дипру у дочасног наставника пријатељског амбала. Тог дана добио је и одред Ног станица руминане јунаке и врат за прелимање према Динава или бишци (пошто) руског армије. 27 јануара био је сједан бал у Дипру, на ком је присуствовао и г. Ђурицакић, гдје су му ухватила братуку дубав особито румуноског пендери. Сјутрадан 28 јануара, пошто се веома смислило, г. Ђурицакић отпустили су до станице додељених амбала (пошто) г. Јанетан Романа и секретар министарства иностраних дјела руског. Фабрице.

Да ја биде то пожеланим да највишег
најбог јеврејскиот Двора, није ништо ниш
јам почастима бити примљен; а до ндам
да ли нџане нџавати толико симпатија.

Морача. 2 фебруара. — Истакликом пис-
мо, међудубини Степана Нувалова Невилења,
крос је био истакликом од оловца, ит с у
наши испријатељи, Тунци отау предава-
и од тада до данас обичинаца је писмо.
Наш узашањем Господар благословио је
мародети да се (покази) овај први од дучевог
класа, на који се покази ради сви три год.
А 1 фебруара на год. се грешком први се
шарши, на видокопистици сјидеот ошмишњет
нарда.

За успомену гостите сарниотот ове-
лажене разде и да благодарност имаме
Учествениот Генералду и Високопроче-
ном Митрополиту Митрофану, во учени-
старина Пинџин или сар с. разде, днес
на 2 февруари спомени во сар сар главар
и народ илемея морачин, тоа и главар
и Колџини, а пред зина с. сар сар
Пинџин и с. др. Кивачови, то је бил
лаудни и благодарност, што је огащени с
учеством тоа сар сар сар.

Св. Литургију је служио пресвештеник
и тај игумен г. Милош Данић, а при свршетку
је са свештеницима држао врхуна праву
бесједу: и значају пријема и његовом по-
двезу у овим временима, а животу свештени-
чарима манастира Морачице, и о њиховим
задацимама нашег Успавног Господара (а
овај св. д-н На свршетку говора, воде
закључак поводом св. драгог Писа за добри
дјеловање, дуг живот и срећну будућност
Успавног Господара) на која је при-
падницима од подвеза нашег одговора цијелог
народа „Амин.“ Код св. мисли на цркви,
Литургија су се свела, на највише св. мисли
чисти велики поштом доносима, до св. св. св.
на Бога одговарају.

На идише пишах оу присутни на дру-
гих писмени заједно са историчарима из рачуна,
који су б. серлар Рист, Меденица и госп.
сом. Живко Радичевић од новогдине дојави
чајовинах придржави. А сад на истој си-
ме год страни опремљу видио са да се

он ја до Саришта. Саришта је познато само на
патниш руднице.

Писмо овога свирања почео је Анд-
ра Ђакићевачки, да се ја "Јединица" обра-
тила свима нашим јединицама, да ради
успомени на Бранија поштом ио манау гаулу
пјесму, што над би се прибрава, било би
ело неки дабуи успомениа на приредву 50
— годишњицу Браниа-вог "Растанка." Неки
су се већ одвајали, неки још нису, али
је свима и ови поштомати славу своју
запамтио у ову "Споменику Браниу."

Госи. Гаврилинши отпочео је читати старе оцање. Прва је прочита: ијесну чика-Дуба Ненадоваћа, која је дошла иза телеграфа, јавичко због непуцање времена. Он нас је интереси задретила струнима своје старачке лице, у коју он још тако заносио и патрина бјо.

За олим је кривичен одим из Миста
ри од Свет. 'Роринића и мисла „Бренкови
чина," пресеа Ђорђе Стратимировића из
Веча

Posle čitanja ovih pjesama uoči (a
riječ g. Milana Miličevića i pročitanje je
jednu svoju umekšanu o putu na sjevero-
istočnim praju name ostavljao. Ova) pod
ovim pjesmama: Branislav Radanović u Štubinju.
U ovom selu Štubinju čuo je g. Miličević
1873. god. prija put, da se u Srbiji nje-
saju i u narodu Branislav pjesme. To je
bilo na jednom saboru ali prijedao mi-
nisti, gdje je neki učitelj pjesni Branislav
na „Lugale“ i prijedao tani odustajanje,
da se nje Branislav na mak po cijelom
selu čuo prijedao pjesme i štubi.

Čineći ovoga jedan R. Malinkovića, koji je najduževaniji podržan, nastao je svet savršen.

подижу здравия явшем Уважением Господи
дару и всемогущи услиши. Живы!»

По ручку су Колашњаци отпутовали
и народ племена Мораван, тај дан милом

То је била прва народна скупштина.
Или треба ли сабдежити у овом листу.

Улица 10. фебруара. — Сталовишци
уко вариши — припојеним сједишњи-
се, да параде око њиховог нивоа. „Са-
Никола“ — „парту.“ Прилаз се изводи из
вишњих, јер страни вариши, под градом У-
лицаша, на једној узвишеници постоји мора-
дуста је велика, са два крила и мултаном.
Пред њом шула вариши — шест вариши
на дрвима утврђена, док се овдје изгради;
а унутра је димни излазак и извршен. Ову
прилаз савијено је Каса Никола на ономом
иш јунама, што падаше при сједишњу
Улицаша на билимне ноу. Подишан излаз
ови диме на ту прилаз димши: да се о
парту прилази? излаз димши, како би
са димши, димшиш е митиш, прилази
прилаз увекш, и излази је да се моћи
излазиш ош: 100 вариши на том излази
шту. На излазиш да димши излазиш
са ради, да) Каса да ред ершиш димшиш

Врхове. Управно од нове године, та
да Б тач. врхове је био јавно — први
продачи — а тако и протавику, бржујући
се бржу заостајања иницијативом, а испод
улица савременог бржују бржују поимање
дубинице, а ми бржујући сах сабринули на
еурипиди аминци мислиот; док б овог нису
наде савије а мислиот а сад мислиот а
први савије мислиот е мислиот протави.

Нѣжност, уваженіе и просвѣта.

(Радови дра Рачнога.) Номсадени
„Браник“ доноси овај списак:

а) њих и проширава: Неколико пута датиј легенди о савременим апостолима св. Кирилу и Методију. Архива Југославенског музејет и старине св. IV, Загреб, 1867. Најпр Југославенско пошесте д. IX стојећа, Архива св. IV, Вајос и дјеловање св. апостола Кирила и Методија. — Загреб 1867. Писмо словенско. Загреб 1861 год. Одлици из државних прима хрватског а) и народно династије. Поч 1861 г. Книжевни рад св. Кирила и Методија Тисућница. Загреб, 1863 год. 6. Дела старијг народа за хрватског еписку пишејет средњег вијека. Книжевни св. I. II. Загреб 1864—6. — Одлици гриских десетога и дјеловањима свирама арми и народани хрватског и утврди. Книжевно св. II Загреб. 1866 — Об објави хрватско-савених гласилоу у XVI и XVII вијеку у гласилоу државног. Книжевни. III Загреб. 1866 — Рјеша прима Хрватског. Загреб 1867. (мачки иривод од П. Преридаића). — Рјеша словенског писмо у патиријског русику. Рад Југославенског музејет и старине и ујетности. св. II. стр. 34. Писро и апостолима [Југославен XIV. и XV. стојећа. Рад II., 68. III. 66. IV. I. — Писмо и Патирици. Рад VII. 64. VIII. 121. X. 180. — О словенског хришћанског средњег вијека Рад VIII., 218. — О династичким и писрним појма ијетаријет дјба. Рад XIV. 45. — Како и сада се преобрази хрватског иносрениа у српског. Рад XVII. 70. — Династија а) старију појет хрватскоу. Рад XIX. 62. — Писра јужних словена а) државну неосиност у XI вијеку. Рад

Када се и ови сараци, уста против
Никола Илић и нападари г. Ст. Тодоровића
укојој председнику „Заједница“ и њеним при-
јатељу и поштомцу Браникову „Завладају
у исто доба „Заједница“ што је прирело
да овако сечаху саупи и чија је „Завладају
г. Тодоровић изаради и угради“ ову
сечаху саупи саупи саупи Браниковом, у којој
тако сада падају њених пријатељ и
нападари саупи Браников.

Na ovom završnom sastanku je g. Andra Gavrilović čitaoje odnosa nepodjednih knjiga pjesnika. Pročita iz Španca "Izvanredne pjesme" od R. Jovanovića; iz Sindeta od Stevo Petrovića; iz Vidra — Dva sinova od Maras Para i iz Mostara "Krišna duša" od Alekse Štetića.

Наше "воле" свирало се поред "Брани
вомот шала" и један одмова на музике из
"Валдштату Царичу", што је тадаше њим
познатија г. Димитрија до Сариног. Велики
наквали су за тим "утијаном" још и јошму
г. Расте Одавић одла црчотом још три
познатија за "Смоушцу Браниову" и та "д
г. г. Андре Гавриловића, Драг Вртана и
Расте Одавића. Кад се и "во" саршило,
"утијано" је играће и асезде с многог
десертином и родољубним асепидима.

Ева тако је од примице јавно „Књи-
жовно уметничко „Звездице“ проглашавала
„оногдиншњим Београдом“, „Београд ратом
и да“ „Доста сиротиња и нечују, на ове
дане наше, дава би и сам Београд јавно
напомена представити својим дане, који
је сједио на мучку даба, на луга и мн-
го, ицава јавно мога, али чјаја збога још
рају и живи као најочитији спомен
нашае одава!

XXIV, 80. XXV., 140. XXVI., 77. XXVIII., 147. XXX., 76. XXXI., 116). — Храстена дворца вандељирја и кнежење испрва, Рад XXXV., 1. стирн прениче хрватских испрва до XII. вијека времена. Рад XXXVI., 126. Подметнуто, сумњиво и издржање диктано до XII. вијека, Рад XLV., 124. Мисрени и оној расправи, Рад XLIII., 232. Scriptores rerum dalmaticarum, изред XII. столетја. Сид I.I., 140. О стирн бесанском добу. Висјед Хрватског и Висјед Србије, Рад I.I., 140. Храстена црква XII. вијека: 1. Демонстрација испрва, Рад LV.I., 63. II. Народ LV.II., 102. Нутарне ствари: 1. Друштво, Рад LXX., 163. 1. Црква, Рад LXXIX., 135 III. Врхуша државна власт. Одношај међу црквама и државом, Рад XCI., 124. Пролози ви новеје хушманиа и револуције у Дубровнику, (Алиминија и Храстено), I. Иако Равански, ученик Петрарија, дубровачки вандељар 1344—7), али претеча хушманиа у Дубровнику, Рад LXXIV., 126. Нутр хрватске историографије, од 1836—1886 г. (инимод прелазне I. годиннице хрватског кнежевског црквиштва), Рад LXXX., 246.

б.) Животопияна и макролизиз:

1. Животопияна: Повестьта на Илия Лукич, Троянски. На устому на 200-годишния смърт могово. Рад XII.X. 66. Рубер Јосиф Востанов, на устому на 100-годишния смърт могово. Рад I.XXXVII. 1. Поведа Стевица Навоскинов. Стари писци хрватски, см. V. Халибал Лукич. Ст. писци хр. VI. Маша Повегинови. Ст. писци хр. VIII. Оабо Митовица Ђабалови. Ст. писци хр. VIII. Франц Туларови Бувици. Ст. писци хр. XI. Марко и Ораци Мажабрати, Мао Вукич Ђабулинов. Ст. писци хр. XI. Мариа Вурски. Ст. писци хр. XIII.

2. Погодин: Карл Якович Ербя.
Рад. XIV. Ян Ераши Воцел. Рад. XXII.
238. Др. Висшадар Петрович. Рад. XXX.
179. М. П. Погодин. Рад. XXXVIII, 200.
Мачо Мелаш. Рад. LX. 208. Рад. LXVIII.
177. П. Д. Костомаров. Летописе св. III.
(888).

и) Знатнијо обавице, при-
тиче: Кашењини, шц.: I, II, III, I од I,
242. V, 203. 229. XV, 103. XVII, 204.
XXVII, 294. XIX, 201 и в. д. Mittheilungen
des Institutes für die osteuropäischen Ges-
chichtequellen. Wien. Bd III.

г.) Симеоновица: Илацица и Југославичку унијест из кр. средњег ариана у Падују. Ариана и. VII. Загреб, 1843. Приноси — из синтагмално југославичку. Кашиница I. Загреб 1844. Асимички или кативачки синтагмалитар (главни ином). Загреб, 1846. Приноси из највећ босанских Патарина. Старице I., 29. XIV. I. Равноград града Загреб 1842 год Старица IV., 109. II. дела Е. А. Циничица Дубравички (рукопис кативачки). Старице IV., 184. Попис муња изградица дискупаци 1334. и 1501 г. Старице IV, 201. Исарање у уроти блага Петра Криноски и кала Фр. Францишица. Загреб 1873. Дубравички епископи подишвају дубравички епископи направишче и Турко, године расира босанског предиски. Старице VI. I. Писмен епископи из доба хрватског краља Крешимира II. Старице VII., 47. Писмен приносишча краља Старица I. или Хонорату III. године 1220. Старице VII., 63. Старица хрватски гавошчица катива у цркви св. Јулије код Ђешко на Крку. Старице VII., 180. Грађа из унијест хрватско-босанског содачки бую год. 1573. Старице VII. VIII. 164. 243. *Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia, maximam partem inedita, ex tabularia vaticana diplomata et collecta ab A. Thierck, scelesu Фр. Рачин и. II. Загреб 1876 год. Мем документа историча хрватиче периоду антикити (Illustrantia. (Monumenta vol. VII.). Дописи између аријанишчи, туркиши и хрватички чиниши. Старице XI., 76. XII., I. Иног унијест епископица из IX. и XI. векова из италијанско-хрватичку, бугаричку и хрватичку унијест. Старице XII., 208. *Manuscripta regumna, libri reformatorum tom. II. (Monumenta vol. XIII.).* у 2:47—1300. Загреб, 1884. из тисна изредно Ф. Рачин. III. Старица хрватско-бугаричком писане историча. Старице XIII., 196. *Notae Joannis Jacobi.* Старице XIII. 211. I. Кинишчица, унијестити и листици (1823.—4.) и посланишчу у Турску. Ердеџ, Маданову и Падубу Старице XIV., 83. Приноси из геогрфичко-статистички опис босан, италијански из XVII. вијека. Путнички Фрива Бугарички и Малиа Диешица из Шабеника око Халачица и Снода год. 1674. Старице XIV., 178. Мислица из југославичку унијест из италијански Мирни Сануди из 1. 1526.—1533. Старице XV, 177. XVI, 130. Дописи Р. Г. Писанчица о различити особама. Р. I. XXXVIII. 246. Манјештија баровог бискупа И. Биција и епископи путничку г. 1610. по Арбанишчи и Ст. Србју. Стар. XX. 61. Дога тога приносишче је многи историчких и епископички чиниши у различити чинишишчи и дописиши хрватички и. у „Новему.“ Вијестицу. „К. Прес.“ „Смисли.“ „Колу.“ „Нар. И.вишчица.“ „Обзору.“*

[illegible]

др. Фр. Рачин. (Прештинзана и ХСVII
иного рада (уопштеном изадању) и
сти и умотивности.) Загреб 1949.

Рад дра Рачкога тешки је и тешак је, да га је наш славни историчар Њазрић Руварца на једном месту назвали „Југословенски Падаци“.

(Пријетно одликовање.) „Гласни“ православни дламатијски истријени епархије, што у Задру капази, доноси: „Свијат Петроградске Духовне Академије именован је 14 Јануара о. г. Митропол Преосвященство епархијског митроп. епископа Николаја почаснијем чланом ново Академије у принадељности његових одликовањих радња по правном праву. Ова вјест о таквом пријетном одликовању Митропол Преосвященството г. епископа Николаја, азуријем поздрављено најпочаснијем одликовањем, ахдија у томе чину одлиција у цијелој православној цркви дламатијској.“

Честитамо нашо (происпителом Ни-
надику, тако зрели магоду)!

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Нако треба садити воће?

Или писано је и у име у овом листу!
Јерте писано, а! унијен покршени и недо-
водно објашњено, а оно је у покретству
највише и највише писано.

Сађење војско, мету је то, што и
темеџу при подизању зидова и једни и други
откопавашу своју шчиједу само онда, кад се
изградило у првају ермијери, са великом
напашом и добро развишаваше. У велико
је младица погледати, како владарство е
толико на тодицу све више пријатеља и
дубитеља садибува, у толико је омет с
друге стране младицање, кад видимо, како
лазеши ејдицу пуцају и пропашу, а то
једни с тога, што се војне неважњани
и копраници саде. Сађење је прии уелии
за даде развише, родност и трајениост
дроста.

[illegible]

То су дакле ивици узаседе.
Ако смо ова прва узаседа тако што
запа испуњава, онда треба да одредимо
и испуњавања првог, кад ћемо моћи да
сачини. Нижу такомо а усвојено само
онда седити, кад јој јест спада, од мје-
сеца Октобра, до Априла. Но пошто је
лоша прва зиме, или сасвим смрзнута,
или паа у тој мјесци паава, да се нека
обријави, онда ће пасти сабама а јо-
сени, ил а пролећа. Најиранијаја воћари
сачијају су се у томе, а и усвојено је
стврђени, да се дрва много биде први и
да а пролећа много дужије потрпају, кад
се што раније а јесени уседе. - С про-
лећа уседа дрва много страдају од оуше
и пољавица потрпа, а само у том оу-
чају, ил је некако томо, лада а влажна,
треба делусловно седити а пролећа да не
би жиде повољенија дрвета биле ило-
жније прву а преселити јисној алаи. У
закљученом пољају то је своим спореди
нишмо, да ли ће се седити а пролећа,
ил јесени; ту је сачијао.

Од армена са сећаме, многу су пшеница припремили за усвајање сиво. Читамо и у књигама и по манаџама, где се каже: мотар мотар дубок, мотар шаруно и мотар дугачку рупу. То је одиста правило, — али се то нама унијео и на сваком мјесту на том правцу апнати: друччија ће се држи сјидати, аио се гади у шјооуату, а друччија у гивадушу, а друччије аио је адриваца плодна, пропуштајући, замесити, аио је конпринуштајући а зривау у опште. Главни је то, да се дрво у дубину расиошну асиду усади; тако ће се прије а сипуријати приимати. С тага је много про-битачијаје, да се, на биди то аи ношу, миау у башти, црквица, или пророк или простор, који ћемо а воћницама аи асиди, на тоа опиде да кинати, на одређена мјеста само-твине руне, да у њима миаа лијеп, рас-поредити можемо, да их не савијамо и не гњечимо.

Pa i gdje se voćke pojedince sade, treba ruke da su više šire, da nijesu previše duboke, da žalo ništo u širinu, a ne u dubinu rastu.

Како је оризница или горња земља плодна, понајвише и непродуктивна, она се на посебни начин обрађује: саде на умице. У неким областима, поје иначе могу имати добар плодност и могу бити погодне за сађе нечег другог, али никада само у том случају, она се саде на умице, иначе се у плодност земљишту, нарочито ако је тако још и погодна, пропада. Ова се умице обрађује у виду просејене земље, од обиласе земљишта и то тако, да при још дувајући 20-30 метра у просеку, а висина дла је 10-70 сантиметра. Ова умице гроб

